

מסכת עבודה זרה

פרק ב' משנה א'

אין מעמידין בהמה בפניהם אות של גויים, מפני שישווין על קרביהם. ולא תתייחד איש עמו, מפני שישווין על העריות. ולא יתיחד אדם עמו, מפני שישווין על שפיכת זמים. בת ישראל לא תילד את הנכרית, מפני שמיילדת בן לעובדה זרה. אבל נכרית מילדת בת ישראל. בת ישראל לא תגניק בנה של נכרית, אבל נכרית מניקה בנה של ישראלית ברשותה: